

بررسی زمین لغزش حوضه آبخیز زیارت با مدل ahp

عقیل مددی* ۲- زهرا نظری گزیک

۱- استاد گروه جغرافیای طبیعی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

Aghil48madadi@yahoo.com

۲- دانشجوی دکتری، گروه جغرافیای طبیعی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۰/۰۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۷/۲۶

چکیده

ارزیابی زمین به منظور شناخت و پهنه‌بندی عرصه‌های حساس به حرکات دامنه‌ای به ویژه زمین لغزش از پژوهش‌های مربوط به جغرافیدانان طبیعی به ویژه ژئومورفولوژیست‌ها است. مطالعه و بررسی پدیده زمین لغزش در مناطق شمالی کشور به خصوص نواحی کوهستانی شیبدار، به دلیل پارش‌های فراوان، کاربری‌های ناصحیح و سازندهای حساس به فرسایش، دارای اهمیت زیادی می‌باشد. شناسایی و تعیین مناطق حساس و مستعد لغزش می‌تواند ضمن جلوگیری از بروز خسارت‌ها، زمینه را برای اجرای طرح‌های پایدار سازی دامنه‌ها فراهم آورد. در این پژوهش به منظور پهنه‌بندی خطر زمین لغزش حوضه آبخیز زیارت از مدل تحلیل سلسله مراتبی (AHP) استفاده شد، متغیرهای مورد استفاده در این پژوهش شامل شیب، جهت شیب، زمین‌شناسی، کاربری اراضی، فاصله از جاده، فاصله از آبراهه و نقاط هم‌باران می‌باشد همچنین به منظور شناخت بهتر زمین لغزش‌های منطقه ارتباط آنها با عامل فاصله از گسل مورد بررسی قرار گرفت که نشان داد این عامل تأثیر زیادی در زمین لغزش‌های منطقه نداشته است. عوامل طبیعی منطقه مهم ترین تأثیر را در رخداد زمین لغزش حوضه داشتند. به ترتیب اهمیت این عوامل، شامل فاصله از آبراهه، کاربری زمین که اکثر لغزش‌ها در اراضی جنگلی اتفاق افتاده‌اند و عامل زمین‌شناسی حوضه می‌باشد که در بین سازندهای مختلف، سازند جیروود بخاطر شرایط لیتولوژی آن دارای بیشترین زمین لغزش بوده است. در بررسی ارتباط زمین لغزش‌ها با عوامل طبیعی دریافتیم که بیشتر لغزش‌های صورت گرفته در ارتفاع ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ متری در طبقه شیب ۱۵ تا ۳۰ درجه و همچنین در جهت‌های شرق و غرب حوضه اتفاق افتاده است و بیشتر مساحت حوضه آبخیز زیارت (حدود ۳۴ درصد) در محدوده با خطر زیاد قرار گرفت.

کلمات کلیدی: زمین لغزش، ahp، حوضه زیارت، پهنه‌بندی، لیتولوژی

مقدمه

ارزیابی حساسیت و خطر زمین لغزش مهمترین گام در تهیه نقشه زمین لغزش است (رجبی و همکاران، ۱۳۹۵). لذا شناخت مکانیزم و پهنه بندی مناطق مستعد وقوع زمین لغزش در مدیریت بحران نقش مهمی ایفا می کند (عابدینی و همکاران، ۱۳۹۸).

لغزش در ایران به عنوان بلا پای طبیعی، سالانه خسارات جانی و مالی فراوانی به کشور وارد می سازد. این پدیده هر ساله در اکثر استان های کشور موجب خسارت های حیاتی به شهرها و روستاها، کارخانه ها و مراکز صنعتی، دریاها و دریاچه ها، جنگل ها و مراتع و بویژه مزارع و مناطق مصنوعی گشته و یا آنها را مورد تهدید قرار می دهد. از جمله خسارت مهم زمین لغزش می توان به فاجعه دفن شدن روستای فتلک در خرداد ماه ۶۹ در رودبار، زمین لغزش های سال ۷۳ ناشی از بارندگی های شدید در استان گیلان با ۶ کشته و تخریب ۱۶ خانه مسکونی اشاره نمود (جعفری و همکاران، ۱۳۹۵). یکی از وظایف عمده دانش ژئومورفولوژی کاربردی، بررسی موقعیت و ارزش محیط های انسانی آسیب پذیر در برابر انواع مخاطرات ژئومورفولوژیک است. پدیده مخاطرات در ژئومورفولوژی، ناشی از ناپایداری ویژگی های سطح زمین است که به دلیل، دخالت انسان و زیرساخت های بشری به حوادثی مخاطره آمیز تبدیل می شوند (مقیمی و همکاران، ۱۳۹۲). مددی و همکاران (۱۳۹۲) در ارزیابی خطر زمین لغزش و پهنه بندی آن با استفاده از مدل LIM و به کارگیری تکنیک GIS در حوزه آبخیز گیوی چای، اردبیل مناطقی با بارش ۳۷۵ تا ۴۰۵ میلی متر بیشتر از مناطق دیگر برای وقوع زمین لغزش مساعد می باشد طبقه ارتفاعی بین ۱۵۱۲ تا ۱۹۲۷ متر از سطح دریا بیشتر از طبقات ارتفاعی دیگر بهترین شرایط را برای ایجاد زمین لغزش مهیا می کند. هم چنین مناطقی با پوشش گیاهی کم، مناطق با نفوذ پذیری زیاد خاک، دامنه های رو به شرق و شمال شرق به دلیل اینکه امکان یخبندان طولانی مدت و در آنها بیشتر است در بلند مدت یخبندان طولانی مدت نسبت به دامنه های دیگر مواد هوازده بیشتر فراهم می کند و کاربری زمین به صورت باغات به طریق افزایش وزن ناشی از رشد درختان در باغات و افزایش تنش برشی دامنه ها، مناطق مستعد برای زمین لغزش است. واحدهای سنگی سازند کرج مرکب از سنگ های ولکانیکی و توفی، طبقات شیب ۱۷ تا ۳۳ بیشترین تاثیر را در وقوع زمین لغزش ها داشتند.

بن و همکاران (۲۰۱۳)، در استان سیچوان چین جریان واریزه غول پیکر سال ۲۰۱۰ را بررسی نمودند. آن ها با اندازه گیری آستانه بارش برای وقوع جریان واریزه در سال ها و مکان های مختلف نتیجه گیری نمودند که آستانه بارش برای رخ داد جریانات واریزه ای بعد از زلزله به شدت کاهش می یابد. آنبالگان و همکاران (۲۰۱۵)، در مقاله ای به پهنه بندی خطر زمین لغزش در دره لاچونگ، در منطقه سیکیم هند پرداختند. آنها در این پژوهش از فراوانی نسبی زمین لغزش های منطقه مورد مطالعه و روش منطق فازی در محیط GIS استفاده نمودند. در اینجا شیب، جهت شیب، و امتداد نسبی از مدل رقومی ارتفاعی DEM استخراج شدند و از روش منطق فازی برای ادغام عوامل موثر در وقوع زمین لغزش به منظور ترسیم مناطق حساس به خطر زمین لغزش استفاده شد. بر این اساس، مناطق دارای شیب بین ۳۵ تا ۴۵ درجه، با جهت های جنوب، جنوب شرق و جنوب غرب، با جنس زمین لوم شنی-راک، و سنگ کوارتزیت و میگماتیت از لحاظ رخداد زمین لغزش، نسبت به مناطق دیگر مستعدتر و آسیب پذیرند. از این رو می توان نتیجه گرفت

که ادغام عوامل موثر در وقوع زمین لغزش با استفاده از منطق‌فازی، برای دره لاجونگ نتایج خوبی را بدست می‌دهد. یاراحمدی و همکاران (۱۳۹۴) در مقاله خود تحت عنوان شناسایی و پایش ناپایداری دامنه‌ای به روش پردازش ایتر فزونی تفاضلی (DInSAR) مطالعه موردی حوضه آبریز گرمی چای میانه دریافتند که برخی دامنه‌های حوضه آبریز گرمی چای همچنان ناپایدار بوده و انطباق موقعیت مکانی زمین لغزش‌های شناسایی با برخی مناطق لغزشی قدیمی بیانگر فعال بودن پهنه‌های لغزشی پیشین منطقه است. از نظر توزیع مکانی، مناطق لغزشی شناسایی شده عمدتاً در مجاورت شبکه زهکشی حوضه قرار داشته‌است. یافته‌های این تحقیق از طریق شواهدات صحرایی و تعیین موقعیت مکانی توده لغزشی از طریق GPS و اندازه‌گیری‌های مستقیم مورد ارزیابی قرار گرفته است. کرنزادی و همکاران (۱۳۹۴) در مقاله پهنه‌بندی خطر و خسارت زمین لغزش مطالعه‌ی موردی: حوضه‌ی آبخیز زیارت، استان گلستان برای پهنه‌بندی خطر زمین لغزش از دو روش آماری چند متغیره (رگرسیون لجستیک) و مدل LNRf استفاده کردند. پس از اعمال نرخ به طبقات پارامترها، نقشه‌ی شدت خطر زمین لغزش برای هر یک از مدل‌ها تهیه شد. مدل برتر به وسیله چهار شاخص جمع کیفیت‌ها (Qs)، دقت نتایج پیشبینی شده (P, ROC) و آزمون کای اسکور انتخاب شد و مبنای تهیه‌ی نقشه‌ی خسارت قرار گرفت. نتایج نشان می‌دهد که مدل رگرسیون لجستیک برای پهنه‌بندی خطر زمین لغزش کارایی بیشتری دارد و ۶۲/۱۳ درصد و ۰۴/۹ درصد از حوضه‌ی آبخیز زیارت - شامل روستای زیارت - به ترتیب در پهنه‌ی خطر و خسارت زیاد و خیلی زیاد قرار می‌گیرند. کالیموتو و همکاران (۲۰۱۵) یک ارزیابی و پهنه‌بندی از استعداد زمین لغزش در ارتفاعات کامرون کشور مالزی از طریق روش نسبت فراوانی انجام دادند. نتایج حاصل نشان داد که شیب‌های ۰۴ تا ۹۴ درجه، ارتفاعات بالای ۱۴۴۴ متر، مناطق نزدیک جاده‌ها و مناطق با بارندگی بیش از ۲۴۴ میلیمتر، جزو متغیرهای اصلی مؤثر بر زمین لغزش هستند. مختاری اصل و همکاران (۱۳۹۵) در مقاله خود تحت عنوان "ارزیابی و پهنه‌بندی احتمال خطر زمین لغزش در حوزه آبخیز بایجیلو با مدل AHP به تحلیل داده‌ها و نقشه‌ها با استفاده از نرم افزار GIS و مقایسه و جی آنها پرداختند و به این نتیجه رسیدند که استفاده از روش AHP به دلیل استواری بر مبنای مقایسه زوجی می‌تواند موجب دقت در محاسبات گشته و ۲/۳۶ درصد از حوضه دارای احتمال وقوع زمین لغزش خیلی زیاد بوده و ۳/۲۱ درصد دارای احتمال وقوع خیلی کم می‌باشد. عقلمند و همکاران (۱۳۹۵) در مقاله خود تحت عنوان ارزیابی عوامل تأثیر گذار در ناپایداری دامنه‌های جنوب استان اردبیل دریافتند ویژگی‌های طبیعی منطقه مورد مطالعه مانند شرایط ترکیب سنگ و خاک، فعالیت‌های تکتونیکی، شرایط اقلیمی و پستی و بلندی‌ها بستر مناسبی را برای وقوع زمین لغزش بوجود آورده‌است. چناری و همکاران (۱۳۹۵) در پهنه‌بندی خطر و خسارات زمین لغزش حوزه آبخیز زیارت استان گلستان دو مدل رگرسیون لجستیک و LnrF را مقایسه نمودند که بر اساس نتایج مدل برتر (رگرسیون لجستیک)، عوامل زمین‌شناسی و فاصله از رودخانه و شیب مهم‌ترین عوامل طبیعی و فاصله از جاده مهم‌ترین عامل انسانی موثر در وقوع زمین لغزش در حوزه آبخیز زیارت است. الوندی و همکاران (۱۳۹۶) در مدل‌سازی تناسب زمین برای توسعه شهری با استفاده از روش‌های تصمیم‌گیری چند شاخصه و GIS مطالعه موردی: حوضه آبخیز زیارت استان گلستان به بررسی سازگاری بین کاربری‌های موجود در حوضه آبخیز زیارت استان گلستان پرداخته شده‌است. با توجه به نتایج بدست آمده از مدل‌سازی تناسب زمین، وسعت مناطق دارای شرایط توسعه شهری با استفاده از تکنیک‌های TOPSIS و SAW به ترتیب ۳۷ و ۷۹/۴ هکتار از کل مساحت حوضه آبخیز زیارت محاسبه

شده است، اما در حال حاضر وسعت مناطق مسکونی در این حوضه ۱۴۱/۳ هکتار می‌باشد. در مدل‌سازی تناسب زمین برای توسعه شهری با توجه به وجود وابستگی‌های مکانی میان نقشه‌های معیار، بهترین روش در تلفیق معیارها و محاسبه میزان تناسب کاربری، استفاده از تکنیک TOPSIS است. نتایج سازگاری کاربری‌ها نشان داد، کاربری اراضی مسکونی با میزان سازگاری ۰/۱۱۸۲۴۵ کم‌ترین سازگاری را بین کاربری‌های فعلی موجود در این حوضه دارد. اکبری و همکاران (۱۳۹۶) با استفاده از مدل تلفیقی فازی-فرآیند تحلیل شبکه‌ای به تهیه نقشه حساسیت زمین‌لغزش در حوضه فاروب رومان پرداختند. نتایج نشان‌دهنده کارایی بالای این روش در مدل‌سازی حساسیت زمین‌لغزش این حوضه بوده است. متخصصین ژئومورفولوژی تکتونیک به ویژه شاخه مخاطرات آن لازم است آنالیز مقدماتی خطر (AHP) را به عنوان اولین گام در تحلیل ایمنی سامانه و طبقه بندی خطرات بالقوه فرآیندی و کارکردی زیرسامانه‌ها مدنظر قرار دهد و بر پایه ارزیابی و مستندسازی ریسک خطرات سامانه‌های پایه ریزی شده جدید یا تغییر یافته از طریق تحلیل و ارزیابی گروهی از خطرات عمومی تحت تاثیر قرار دهنده سامانه و ارایه پیشنهادات پایش خطرات عمل نماید. در مناطق احداث شده در جنوب صحرای آفریقا شامل کشورهای اتیوپی، کنیا، اوگاندا، نیجر و سنگال را که از لحاظ ویژگی‌های جغرافیایی و میزان توسعه متفاوت می‌باشند، ریسک زمین لغزش با استفاده از سه عامل خطر زمین‌لغزش، عوارض در معرض خطر و درجه آسیب پذیری ارزیابی و نتایج بیانگر آنست که شهرسازی و توسعه و زیرساخت‌های آسیب پذیر در کالس‌های خطر کم تا متوسط باعث افزایش ریسک زمین لغزش این محدوده‌ها شده است (ردشاو و همکاران، ۲۰۱۷). عبدالله زاده و همکاران (۱۳۹۷) در مقایسه‌ی دو روش تعیین مناطق مستعد خطر زمین‌لغزش در آبخیز زیارت استان گلستان در مدل دو متغیره حدود ۴/۴ درصد مساحت منطقه در پهنه‌ی خطر خیلی زیاد و ۱۴/۵ درصد در پهنه‌ی خیلی کم، و در مدل غیروزنی LNRFF حدود ۱۴/۶ درصد از مساحت منطقه در پهنه‌ی خطر خیلی زیاد و ۸/۸ درصد در پهنه‌ی خیلی کم قرار می‌گیرند. مقایسه‌ی پهنه‌های خطر در هر دو روش پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش، با استفاده از شاخص نسبت تراکمی (DR)، نشان داد که با افزایش درجه‌ی خطر، قابلیت تفکیک میان پهنه‌های خطر افزایش می‌یابد که نشان‌دهنده‌ی قابلیت شاخص مذکور در مقایسه‌ی نتایج است. ارزیابی صحت مدل بر اساس شاخص جمع مطلوبیت (QS) و شاخص دقت (P) به ترتیب در مدل آماری دو متغیره‌ی وزنی AHP به میزان ۰/۸۱ و ۰/۹۶ در مدل غیروزنی LNRFF حدود ۰/۲۷ و ۰/۸۹ است، که بر این اساس مدل آماری دو متغیره‌ی وزنی AHP به منزله‌ی مدل برتر معرفی گردید. زندگی و همکاران (۱۳۹۷) با استفاده از مدل آنتروپی در ارزیابی مخاطره زمین لغزش در مسیر جاده پیشنهادی طرهبه-درود (مشهد - نیشابور) به این نتیجه رسیدند که عوامل کاربری اراضی، نوع شیب و بارش به عنوان موثرترین عوامل و شاخص توان ابراهه و حمل رسوب کم تاثیرترین عامل در رخداد زمین لغزش در منطقه برآورد گردیدند. نقشه تهیه شده به چهار کلاس حساسیت کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد تقسیم گردید. بیش از ۵۰ درصد منطقه دارای حساسیت لغزش بالا و خیلی بالا بوده که نشان از پتانسیل زمین لغزش بالای منطقه دارد. نقشه تهیه شده با استفاده از منحنی ROC و سطح زیر منحنی مورد ارزیابی قرار گرفت و مشخص گردید دقت پیش بینی بسیار خوبی در وقوع رخداد زمین لغزش دارد. پیامدهای تهدیدساز و زیانبار پدیده زمین لغزش در قبال محیط زیست ما را بر آن می‌دارد تا به فکر مقابله و تخفیف خطرات و آسیب‌های ناشی از این مخاطره برآیم. در این راستا، تهیه نقشه پهنه‌بندی حساسیت یا خطر زمین لغزش ضرورت می‌یابد. حساسیت زمین لغزش عبارت است

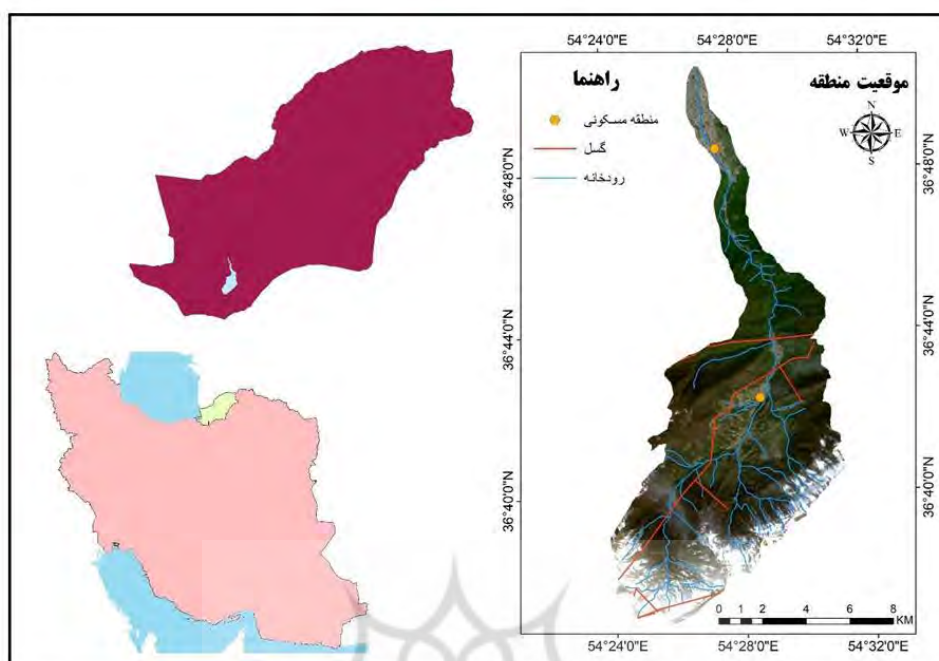
از احتمال وقوع زمین‌لغزش در یک منطقه بسته به شرایط محیطی که در نهایت، به برآورد کجایی احتمال رخداد زمین‌لغزش می‌انجامد (ریچنباچ و همکاران، ۲۰۱۸). روبک و همکاران (۲۰۱۸) طی بررسی خصوصیات حوادث زمین‌لغزشی ناشی از بروز یک زمین‌لرزه بزرگ در کشور نپال به این نتیجه رسیدند که تراکم زمین‌لغزش‌ها از طریق ترکیبی از خصوصیات منبع زمین‌لرزه، توزیع شیب، و تأثیر بارندگی روی مقاومت سنگ تعیین می‌شود.

در ایران به دلیل شرایط خاص توپوگرافی، تکتونیک فعال، چینه‌شناسی و اقلیم، زمین‌لغزش‌ها همه ساله در اکثر استان‌های کشور موجب وارد آمدن خسارت‌های اقتصادی به راه‌های ارتباطی، خطوط انتقال نیرو، کانال‌های آبیاری و آبرسانی، مراکز صنعتی و مناطق مسکونی، اراضی کشاورزی و همچنین تصریح فرسایش می‌گردند. علاوه بر این عوامل، در دهه‌های گذشته به دلیل دخالت انسان در محیط طبیعی و به خصوص دامنه‌ها، رخداد این پدیده تشدید شده‌است. حوضه آبخیز زیارت در جنوب شهرستان گرگان واقع در استان گلستان دارای پوشش گیاهی اراضی جنگلی و از نوع انبوه و متراکم است و بدلیل دریافت نزولات جوی کافی، جنگل‌زدایی، ایجاد ترانشه، سازه‌های مسکونی، تأثیر زلزله و شسته‌شدن پاشنه دامنه‌های توسط رود، مستعد وقوع زمین‌لغزش است که علاوه بر این عوامل، در ارتفاعات این منطقه به سبب وجود شیب‌های تند، فعالیت‌های تکتونیک، وجود زون‌های خرد شده، بارندگی و وجود رواناب، خطر وقوع انواع ناپایداری‌ها عموماً بسیار زیاد است. از سوی دیگر، فعالیت زمین‌لغزش‌ها معمولاً در اثر وقوع زلزله تشدید شده که این مسئله می‌تواند در بر خسارات ناشی از آن بی‌افزاید. در مجموع هدف از این تحقیق ارزیابی مدل AHP در پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش حوضه آبخیز زیارت گرگان می‌باشد.

منطقه

حوضه آبخیز زیارت با مساحت 102 کیلومتر مربع، یکی از زیر حوضه‌های رودخانه قره سو که در بالادست جنوب شهر گرگان قرار دارد. این آبخیز در محدوده جغرافیایی $36^{\circ} 36' 10''$ تا $36^{\circ} 51' 55''$ عرض شمالی و 47° تا $54^{\circ} 23' 11''$ طول شرقی واقع شده‌است. میانگین بارش سالانه منطقه 575 میلی‌متر و میانگین دمای سالانه آن 17 درجه سانتی‌گراد است. شیب متوسط حوضه 23/18 درصد است، پائین‌ترین ارتفاع آن 139 متر و بالاترین ارتفاع آن 3050 متر از سطح دریاهای آزاد است (شکل ۱). این حوضه از لحاظ تقسیمات سیاسی در جنوب شهرستان گرگان قرار گرفته و یکی از زیر حوضه‌های رودخانه قره سو به شمار می‌رود. دسترسی به این حوضه از طریق بلوار ناهارخوران گرگان میسر است. آبراهه اصلی حوضه آبخیز زیارت در جهت کلی شمالی - جنوبی می‌باشد در این حوضه میانگین بارندگی سالیانه در دوره آماری 1379 - 1393، 95.506 میلی‌متر بوده‌است در آذرماه بیش‌ترین میزان بارندگی و در مردادماه کم‌ترین میزان ارتفاع بارندگی در این حوضه ثبت شده‌است متوسط دما نیز در همین بازه زمانی 1.14 درجه سانتی‌گراد می‌باشد. شیب متوسط حوضه 3.35 درصد است که بالا بودن آن در رسوب‌دهی و ایجاد انواع فرسایش و حرکات توده‌ای نقش زیادی دارد. محدوده مورد مطالعه، تماماً از بخش کوهستانی و ارتفاعات تشکیل شده‌است. گونه‌های مرتعی چون بروموس-آچپلا، جانپروس سابین و گونه‌های جنگلی مانند توسکا، ممرز، بلوط، راش و انجیلی این پوشش گیاهی حوضه را تشکیل داده‌اند و سطح حوضه آبخیز را از کاربری‌های جنگل مرتع، اراضی کشاورزی و مناطق مسکونی پوشیده‌است. از مهم‌ترین منابع تامین آب کشاورزی و آشامیدنی این

حوضه، رودخانه‌ها و چشمه‌ها می‌باشند. (گزارش مهندسین مشاور پژوهاب شرق سازمان منابع طبیعی و منطقه و آبخیزداری استان گلستان)

شکل ۱: موقعیت منطقه مورد مطالعه

مواد و روش‌ها

در این پژوهش ابتدا به جمع‌آوری اطلاعات به روش کتابخانه‌ای از کتب و مقالات و سایت‌های مختلف پرداختیم، همچنین جهت شناسایی و درک بهتر منطقه مورد مطالعه یک بازدید میدانی نیز صورت گرفت. سپس به وسیله نرم‌افزارهای IDRISI SILVA و ARC GIS به تجزیه و تحلیل داده‌های مورد نیاز این پژوهش پرداختیم.

ابتدا به وسیله نرم افزار Arc GIS با استفاده از نقشه رقومی ۳۰ متر نقشه‌های مورد نیاز مانند: نقشه شیب و جهت شیب و هیپسومتری از طریق ابزار spatial analyz tools تهیه شد و سپس با ابزار Clip از مسیر analyz tools نقشه‌های آبراهه، جاده، کاربری اراضی، زمین‌شناسی برای مدل AHP تهیه گردید. همچنین از دو نقشه گسل و نقاط همباران نیز برای شناسایی بهتر نقاط زمین‌لغزشی استفاده گردید. سپس نقشه‌های تولید شده را در نرم‌افزار IDRISI SILVA مورد بررسی قرار دادیم و از طریق جدول ماتریسی این نرم افزار، اطلاعات وزنی هر لایه را بدست آورده و در نرم افزار Arc GIS وزن هر لایه را در خودش ضرب و حاصل ضرب همه لایه‌ها را با هم جمع کردیم تا نرم افزار یک نقشه نهایی خروجی دهد، که میزان خطرپذیری لغزش را در پهنه‌های مختلف به ما نشان می‌دهد. فرایند تحلیل سلسله مراتبی AHP یکی از معروف‌ترین و کارآمدترین تکنیک‌های تصمیم‌گیری چند منظوره است که اولین بار توسط توماس. ال. ساعتی، عراقی الاصل در دهه ۱۹۷۰ ابداع گردید. این روش در هنگامی که عمل تصمیم‌گیری با چند گزینه رقیب و معیار تصمیم‌گیری روبرو است می‌تواند استفاده گردد. معیارهای مطرح شده می‌توانند کمی و

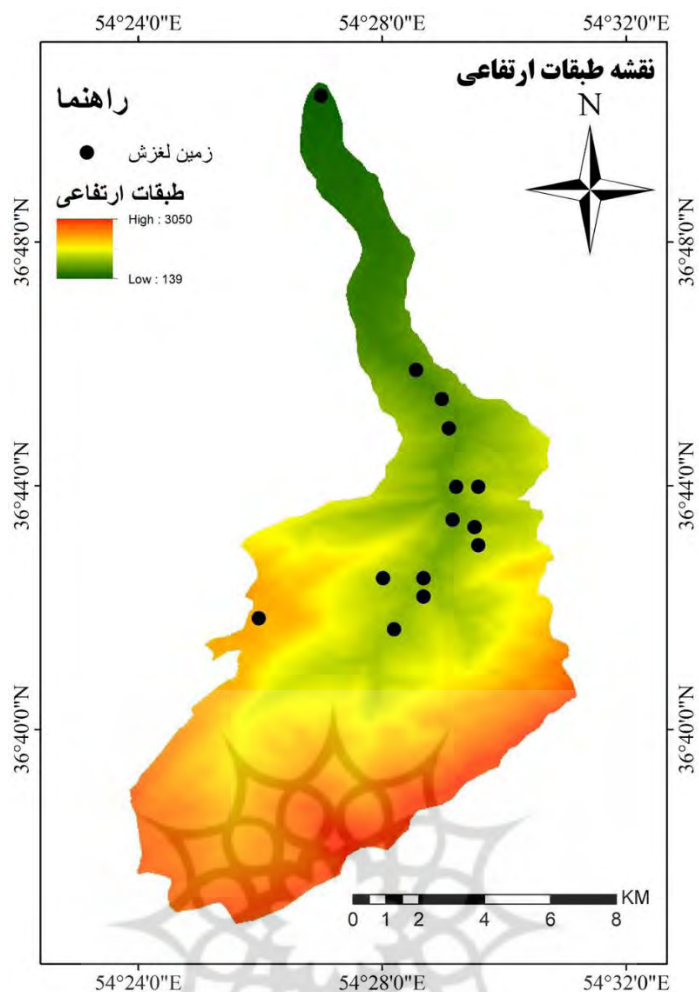
کیفی باشند. اساس این روش تصمیم‌گیری بر مقایسات زوجی نهفته است. تصمیم‌گیرنده با فراهم آوردن درخت سلسله‌مراتب تصمیم، آغاز می‌کند. درخت سلسله‌مراتب تصمیم، عوامل مورد مقایسه و گزینه‌های رقیب مورد ارزیابی در تصمیم را نشان می‌دهد. سپس یک سری مقایسات زوجی انجام می‌گیرد. این مقایسات، وزن هر یک از فاکتورها را در راستای گزینه‌های رقیب مشخص می‌سازد. در نهایت منطق AHP به گونه‌ای ماتریس‌های حاصل از مقایسات زوجی را با هم‌دیگر تلفیق می‌سازد که تصمیم‌بینه حاصل آید.

یافته‌ها

به منظور تهیه نقشه‌های موضوعی در محیط نرم افزار GIS و تهیه نقشه آسیب‌پذیری، تعداد ۷ فاکتور کنترل‌کننده بر اساس ارتباط نزدیک آنها در وقوع زمین‌لغزش در حوضه آبریز مورد مطالعه انتخاب شد که این فاکتورها شامل شیب، جهت‌شیب، بارش، لیتولوژی، کاربری اراضی، فاصله از گسل و آبراهه و طبقات ارتفاعی می‌باشند و همچنین بعد از انتخاب فاکتورها، هر فاکتور به چندین کلاس طبقه‌بندی شد. برای تهیه لایه‌های مربوط به فاکتورهای مختلف و تهیه نقشه‌های موضوعی در محیط GIS از نقشه‌های توپوگرافی، نقشه‌های زمین‌شناسی، تصاویر ماهواره‌ای، داده‌های بارش، استفاده شد. نقشه‌های موضوعی شیب، جهت‌شیب و ارتفاع به طور مستقیم با فرمت رستری از DEM منطقه به دست آمد ولی دیگر نقشه‌های موضوعی از قبیل نقشه گسل، فاصله از گسل و آبراهه، سنگ‌شناسی، کاربری اراضی با فرمت وکتوری تهیه و سپس به منظور تلفیق لایه‌ها به فرمت رستری تبدیل گردید. در مرحله بعدی مقادیر وزن‌ها به ترتیب به لایه‌های رستری و کلاس‌های هر یک از لایه‌ها اختصاص داده شد که برای این منظور از روش فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی استفاده شد. سپس بر اساس هم‌پوشانی نقشه‌های موضوعی، نقشه آسیب‌پذیری منطقه مورد مطالعه با استفاده از وزن‌های به دست آمده تهیه گردید.

نقشه طبقات ارتفاعی :

ارتفاع از عوامل مهم کنترل‌کننده ناپایداری یک دامنه می‌باشد. در دو دامنه مشابه و با مقدار شیب ثابت دامنه‌ای که مرتفع‌تر است از پتانسیل ناپایداری بیشتری برخوردار است. سطوح ارتفاعی منطقه از ۱۳۹ متر در خروجی حوضه تا ۳۰۵۰ متر در ارتفاعات حوضه متغیر است. با توجه به چهارده نقطه لغزشی که در حوضه مورد مطالعه رخ داده‌است و ارتفاع حوضه، نتایج زیر به دست آمد: تا ارتفاع ۵۰۰ متری یک زمین‌لغزش، از ارتفاع ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ متری هفت زمین‌لغزش، ارتفاع ۱۰۰۰ تا ۱۵۰۰ متری پنج زمین‌لغزش و بالاتر از آن فقط یک زمین‌لغزش داشتیم. بیشترین خطر زمین‌لغزش در ارتفاع ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ متر وجود دارد. (شکل ۲)

شکل ۲: طبقات ارتفاعی و ارتباط آن با زمین لغزش‌های حوضه آبخیز زیارت

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

نقشه شیب

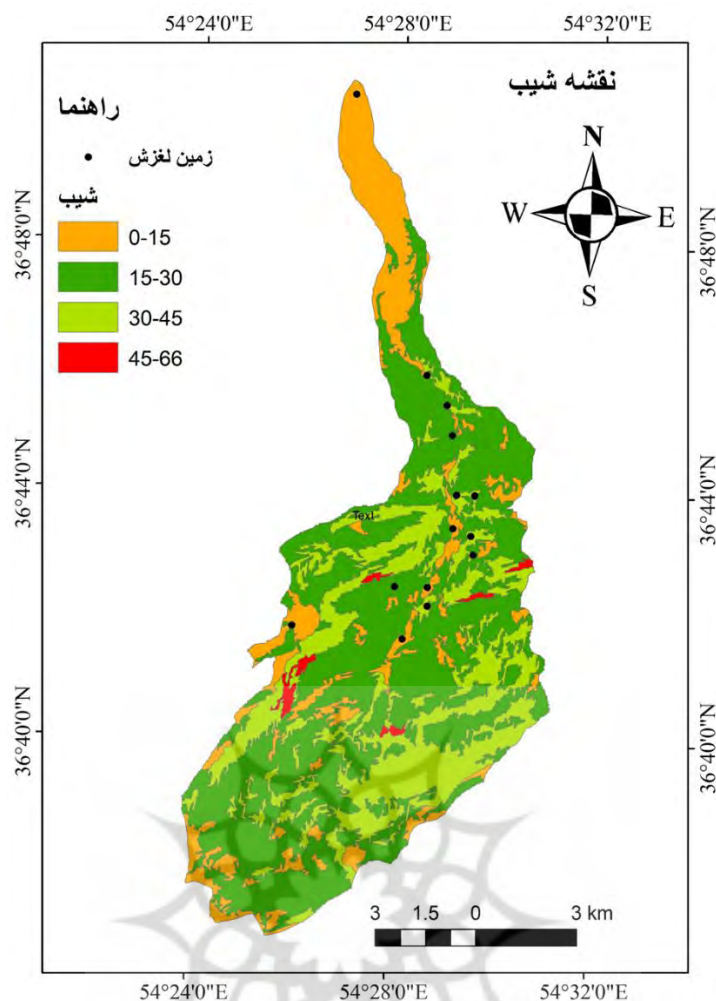
شیب دامنه تأثیر بسیار زیادی در وقوع زمین لغزش دارد و در صورت ثابت بودن دیگر عوامل مؤثر بر وقوع زمین لغزش، هر قدر دامنه ای پرشیب‌تر باشد، بیشتر مستعد ناپایداری است. جهت بررسی عامل شیب با استفاده از فایل DEM، نقشه شیب را بر حسب درجه در محیط ARC GIS تولید کردیم که شیب منطقه از ۰ تا ۶۶ درجه بوده و به چهار طبقه تقسیم‌بندی کردیم. بیش‌ترین مساحت مربوط به طبقه شیب ۱۵ تا ۳۰ درجه می‌باشد که بیش از نیمی از حوضه را شامل می‌شود و کم‌ترین مساحت نیز به شیب ۴۵ تا ۶۶ درجه اختصاص دارد. (جدول ۱)

جدول ۱: طبقات شیب حوضه و نسبت مساحت تشکیل دهنده حوضه آبخیز زیارت

طبقات شیب (درجه)	درصد مساحت تشکیل دهنده حوضه	مساحت km^2
۰-۱۵	۱۶.۵۲	۱۸.۶۲
۱۵-۳۰	۵۷.۰۶	۶۴.۳۲
۳۰-۴۵	۲۵.۴۳	۲۸.۶۷
۴۵-۶۶	۰.۹۹	۱.۱۲
مجموع	۱۰۰	۱۱۲.۷۳

با توجه به نقشه شیب منطقه و زمین لغزش‌های موجود در حوضه (شکل ۳) تعداد چهار زمین لغزش در طبقه شیب ۰ تا ۱۵ درجه، در طبقه شیب ۱۵ تا ۳۰ درجه شش زمین لغزش، در طبقه شیب ۳۰ تا ۴۵ درجه چهار زمین لغزش داشتیم و در طبقه شیب ۴۵ تا ۶۶ نیز زمین لغزشی صورت نگرفته است. در مجموع طبقه شیب ۱۵ تا ۳۰ درجه که اکثر زمین لغزش‌ها در آن اتفاق افتاده است بیش از طبقات شیب دیگر مستعد خطر زمین لغزش می‌باشد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

شکل ۳: ارتباط طبقات شیب منطقه با زمین لغزش‌های حوضه آبخیز زیارت

نقشه جهت شیب

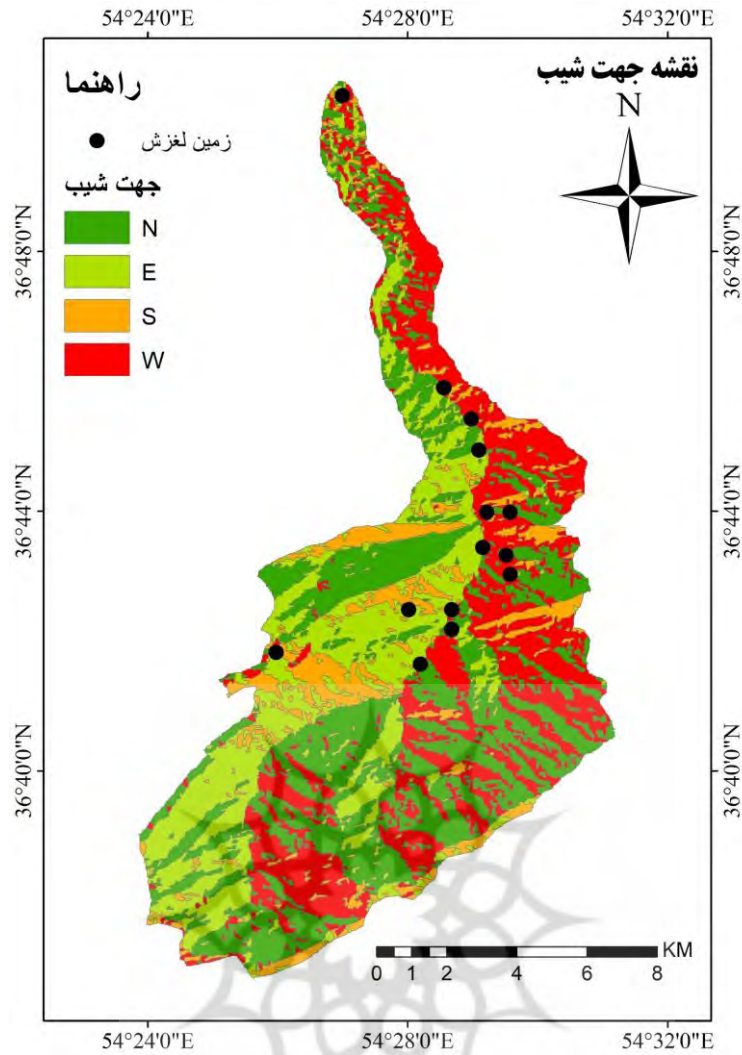
جهت شیب به علت اینکه در ارتباط با پارامترهایی نظیر درصد جذب نورخورشید، بادهای خشک‌کننده و باران می‌باشد به عنوان یک فاکتور مهم در تهیه نقشه آسیب‌پذیری زمین لغزش در نظر گرفته می‌شود در این بررسی با استفاده از فایل DEM، نقشه جهت شیب را بر اساس چهار جهت اصلی جغرافیایی (شمال، جنوب، شرق، غرب) در محیط ARC GIS ساختیم. (جدول ۲) بر این اساس جهت شمال حوضه با 39 کیلومتر مربع که 35 درصد از حوضه را تشکیل می‌دهد، بیش‌ترین مساحت حوضه را در بر دارد. همچنین جهت جنوب که تنها 12 کیلومتر مساحت دارد و 10 درصد از حوضه را شامل می‌شود کم‌ترین مساحت حوضه را تشکیل می‌دهد.

جدول ۲: جهات شیب و نسبت مساحت تشکیل دهنده حوضه آبخیز زیارت

جهت شیب	درصد تشکیل دهنده حوضه	مساحت جهات km^2
شمال	۳۵.۱۱	۳۹.۵۸
شرق	۲۵.۰۶	۲۸.۲۵
جنوب	۱۰.۸۵	۱۲.۲۳
غرب	۲۸.۹۷	۳۲.۶۶
مجموع	۱۰۰	۱۱۲.۷۲

بر اساس نقشه جهت شیب و نقاط لغزشی (شکل ۴) از مجموع چهارده زمین لغزش سطح حوضه دو زمین لغزش در جهت شمال، پنج زمین لغزش در جهت شرق، دو زمین لغزش در جهت جنوب و پنج زمین لغزش نیز در جهت غرب حوضه اتفاق افتاده است که بدین ترتیب جهت‌های شرق و غرب حوضه با توجه به اینکه دارای بیشترین تعداد زمین لغزش رخ داده بوده‌اند، خطر پذیری بیشتری نسبت به دیگر جهت‌ها دارا می‌باشند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

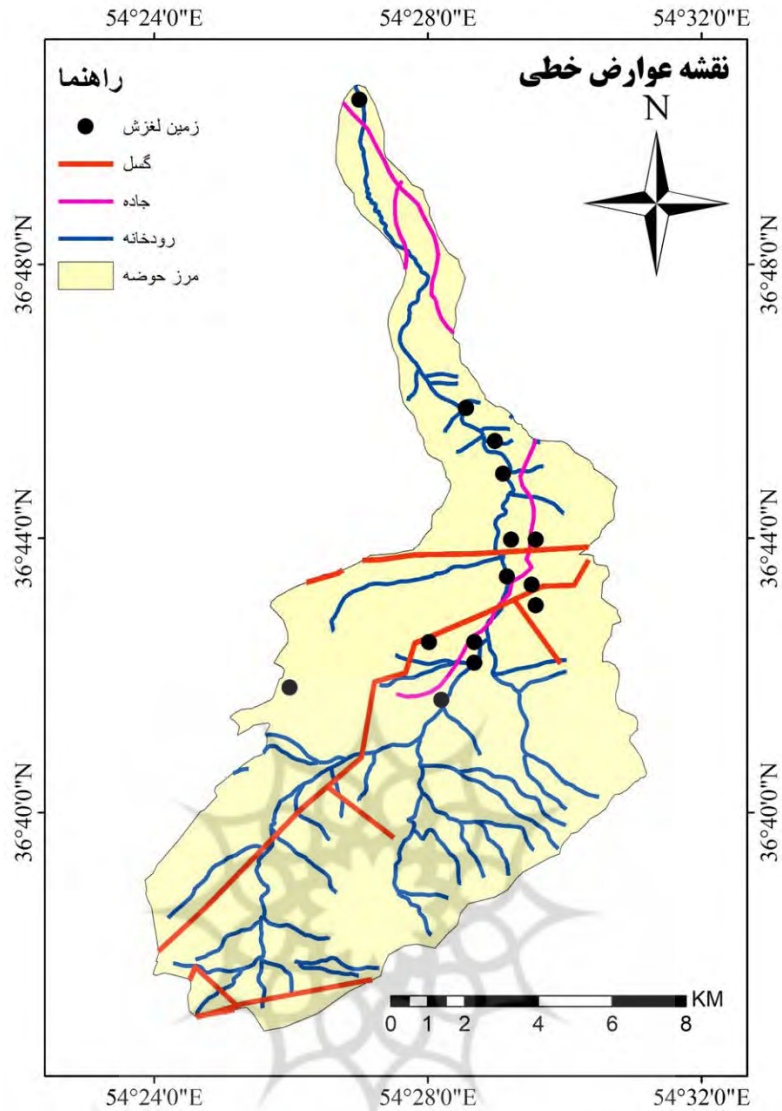
نقشه ۳-۴ ارتباط جهت شیب و زمین لغزش های رخ داده در سطح حوضه

شکل ۴: ارتباط بین جهت شیب و زمین لغزش های رخ داده حوضه آبخیز زیارت

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

نقشه عوارض خطی

عوارض خطی این پژوهش همچون (گسل، جاده و آبراهه) را در قالب یک نقشه نشان دادیم و ارتباط نقاط زمین لغزشی را با این عوارض بررسی نمودیم. (شکل ۵) طبق نقشه بیشتر زمین لغزش ها در راستای شبکه آبراهه می باشد و تعداد اندکی از زمین لغزش ها در نزدیکی جاده و گسل اتفاق افتاده است. بنابراین نواحی اطراف شبکه آبراهه حوضه، مستعدترین نواحی خطر زمین لغزش را تشکیل می دهند.

شکل ۵: ارتباط بین عوارض خطی با زمین لغزش‌های حوضه آبخیز زیارت

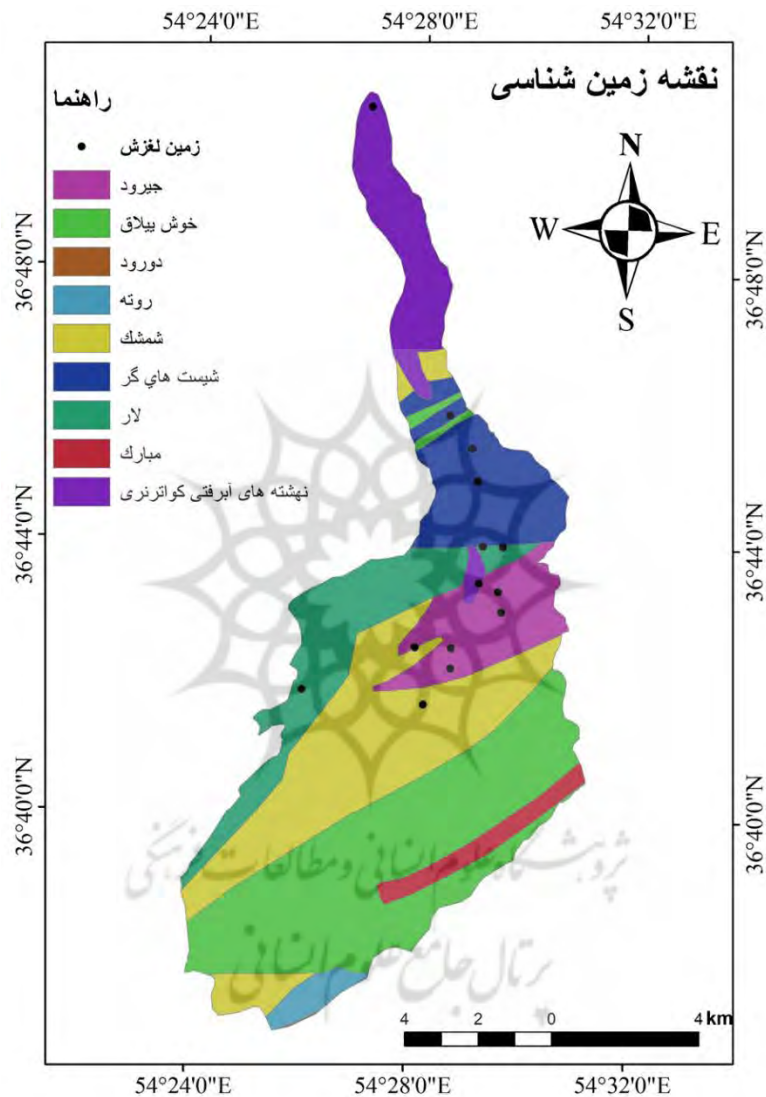
نقشه زمین‌شناسی

سازندهای تشکیل‌دهنده حوضه آبخیز زیارت شامل (جیرود، خوش ییلاق، دورود، شمشک، شیست گرگان، لار، مبارک و نهشته‌های آبرفتی کواترنری) می‌باشد که در این بین سازند خوش ییلاق بیش‌ترین مساحت از حوضه را در برمی‌گیرد و حدود 30 درصد از حوضه زیارت را تشکیل می‌دهد. همچنین سازند درود کم‌ترین مساحت و درصد تشکیل‌دهنده حوضه را داراست. سایر سازندها نیز مطابق جدول ۳ می‌باشد.

جدول ۳: سازندهای تشکیل دهنده حوضه آبخیز زیارت و نسبت مساحت آنها

درصد تشکیل دهنده حوضه		نوع سازند	
مساحت km ²		مواد تشکیل دهنده سازند	
۰.۰۳	۰.۰۳	درود	درود
۱.۹۵	۱.۷۳	کلسیم و منیزیم - آهن، منگنز، سدیم و استرانسیم - مخلوط کلسیت-آراگونیت	روته
۳.۲۱	۲.۴۸	مبارک	مبارک
۲۷.۶۱	۲۴.۵۲	ماسه ای / شیلی، ماسه های کانالی، شیل سیاه، ماسه پایینی، شیل دریایی و ماسه بالایی.	شمشک
۱۳.۷۱	۱۲.۱۸	لار	لار
۹.۶۶	۸.۵۸	کنگلومرار، کوارتزیت، ماسه سنگ، سیلتستون، شیل، و سنگ های کربناته	جیرود
۱۱.۹	۱۰.۵۷	شپست گرگان	شپست گرگان
۳۴.۸۲	۳۰.۹۳	شیل، ماسه سنگ، و لایه های زغال	خوش بیلاق
۹.۷	۸.۶۲	نهشته آبرفتی	نهشته های آبرفتی
۱۱۲.۵۹	۱۰۰		مجموع

بعد از قرار دادن نقاط زمین لغزشی بر روی نقشه زمین شناسی حوضه (شکل ۶) دریافتیم، که بیشترین تعداد زمین لغزش در سازند جبرود رخ داده که با توجه به خصوصیات لیتولوژی آن که از جنس آهک است، بیشتر تحت تأثیر فرسایش آبی قرار می‌گیرد و باعث رخداد زمین لغزش می‌شود. اکثر زمین لغزش‌های دیگر حوضه نیز در سازندهای شیست گرگان، لار و شمشک رخ داده‌است.

شکل ۶: ارتباط بین زمین لغزش با نوع سازند حوضه آبخیز زیارت

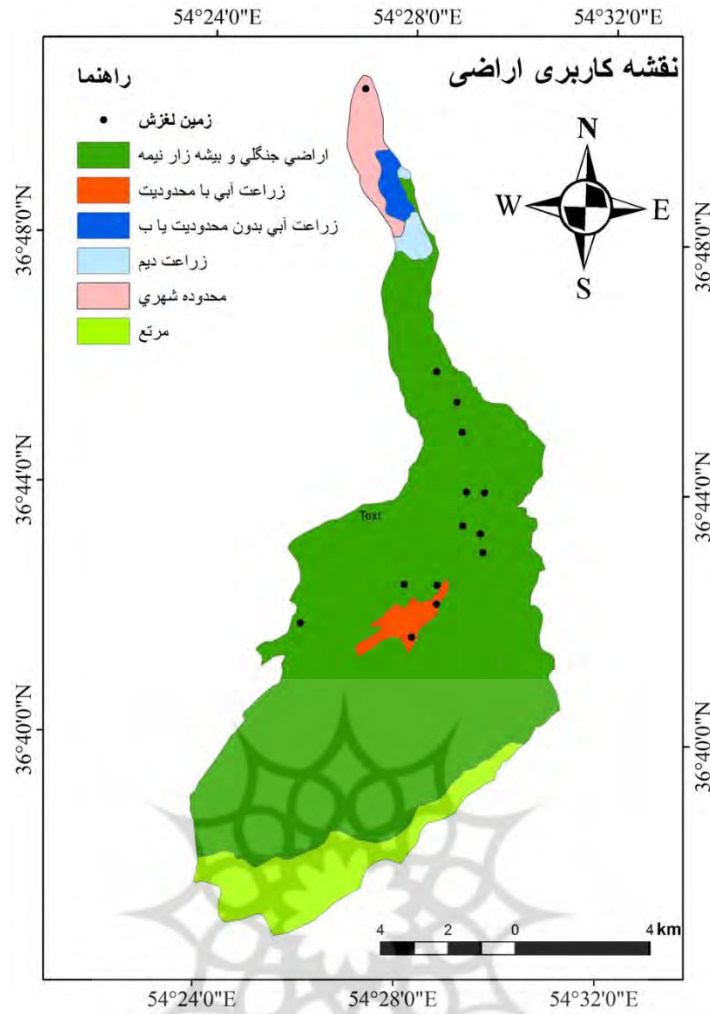
نقشه کاربری اراضی

کاربری زمین یکی از شاخص‌های اصلی در مطالعه زمین لغزش‌ها و پهنه‌بندی خطر آنها در یک ناحیه می‌باشد. با توجه به کاربری‌های حوضه آبخیز زیارت دریافتیم که بیشتر حوضه تحت پوشش کاربری از نوع اراضی جنگلی و بیشه زار نیمه می‌باشد که حدود 80 درصد حوضه را تشکیل می‌دهد. و همچنین کاربری زراعت دیم کم‌ترین مساحت از حوضه را در بر می‌گیرد که کمتر از 1 درصد می‌باشد. (جدول ۴)

جدول ۴: کاربری اراضی حوضه آبخیز زیارت و نسبت مساحت تشکیل دهنده آن‌ها

نوع کاربری	درصد تشکیل دهنده	مساحت زمین km ²
مرتع	۱۰.۹۴	۱۲.۳۷
اراضی جنگلی و بیشه زار	۸۲.۲۹	۹۳.۰۴
زراعت آبی با محدودیت	۱.۸	۲.۰۳
زراعت دیم	۰.۹۶	۱.۰۹
محدوده شهری	۲.۵۸	۳.۲۲
زراعت آبی بدون محدودیت	۱.۱۷	۱.۳۲
مجموع	۱۰۰	۱۱۳.۷۰

با توجه به نقشه ساخته شده در محیط نرم‌افزار ARC GIS شش نوع کاربری برای حوضه آبخیز زیارت در نظر گرفتیم و زمین لغزش‌های سطح حوضه را در ارتباط با این نوع کاربری‌ها بررسی نمودیم که ببینیم در کدام یک از کاربری‌های حوضه بیشترین زمین لغزش‌ها صورت گرفته است (شکل ۷). اکثر این زمین لغزش‌ها در محدوده کاربری، اراضی جنگلی و بیشه زار نیمه رخ داده است. و سایر زمین لغزش‌ها در کاربری‌های مربوط به محدوده شهری و زراعت آبی با محدودیت اتفاق افتاده است. بر این اساس اراضی جنگلی و بیشه‌زار مستعدترین کاربری رخداد زمین لغزش می‌باشند.

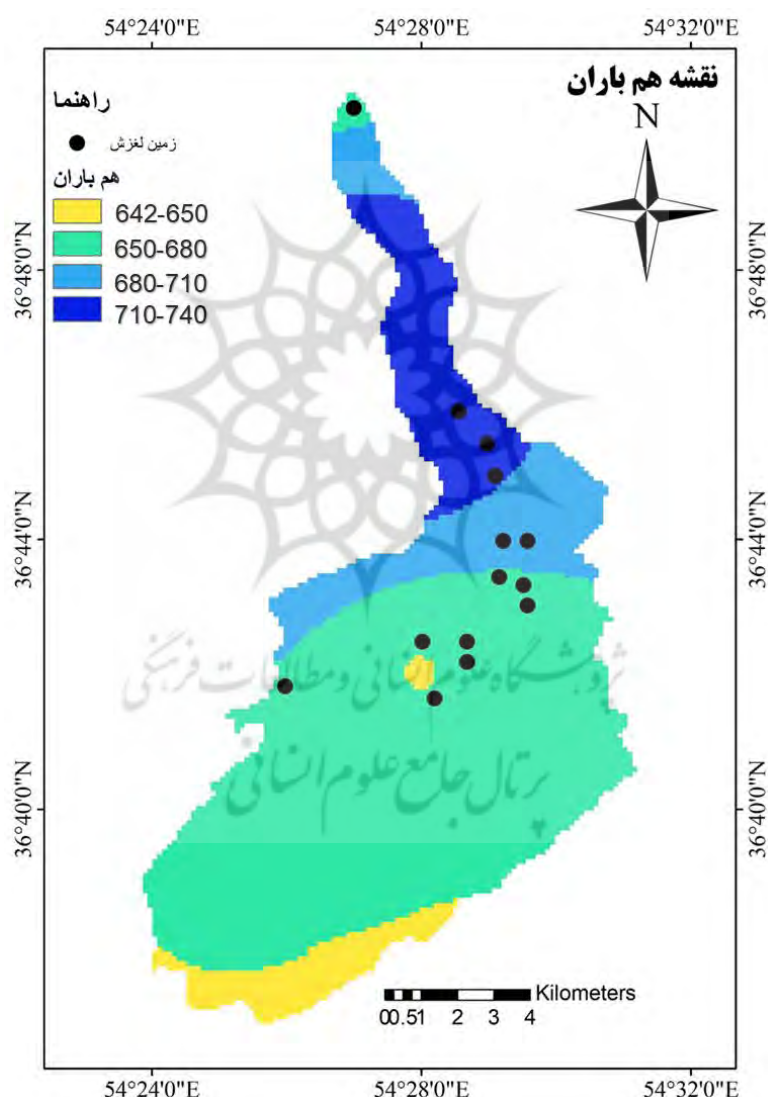

شکل ۷: ارتباط بین زمین لغزش با کاربری های مختلف حوضه آبخیز زیارت

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 پرتال جامع علوم انسانی

نقشه نقاط هم باران

الگوی مکانی بارش وابستگی بسیار نزدیکی با زمین لغزش دارد به وسیله تأثیر فشار آب بر دامنه‌های ناپایدار که از طریق نفوذ بارش ایجاد می‌گردد با توجه به اهمیت نقش بارش در اشباع خاک و بروز ناپایداری دامنه‌ای، این عامل مورد بررسی قرار گرفته است. نقشه بارش منطقه با توجه به داده‌های اقلیمی و گرادیان بارش در رابطه با ارتفاع منطقه در فرمت رستری با استفاده از تکنیک‌های اطلاعات مکانی استخراج گردید. بیش‌ترین میزان بارش در سطح حوضه آبخیز زیارت 739 میلی‌متر و کم‌ترین مقدار بارش 642 میلی‌متر و همچنین میانگین بارش منطقه زیارت 575 میلی‌متر می‌باشد (شکل ۸). بر اساس داده‌های باران سنجی ایستگاه زیارت نقشه هم باران حوضه آبخیز زیارت را در محیط نرم‌افزار ARC GIS تولید کردیم. طبق این نقشه بیشتر زمین لغزش‌ها در محدوده بارشی بین 650 تا 680 میلی‌متر رخ داده‌است و همچنین در محدوده بارشی 642 تا 650 میلی‌متر هیچ زمین لغزشی نداشتیم.

شکل ۸: ارتباط بین طبقات بارش و زمین لغزش‌های حوضه آبخیز زیارت

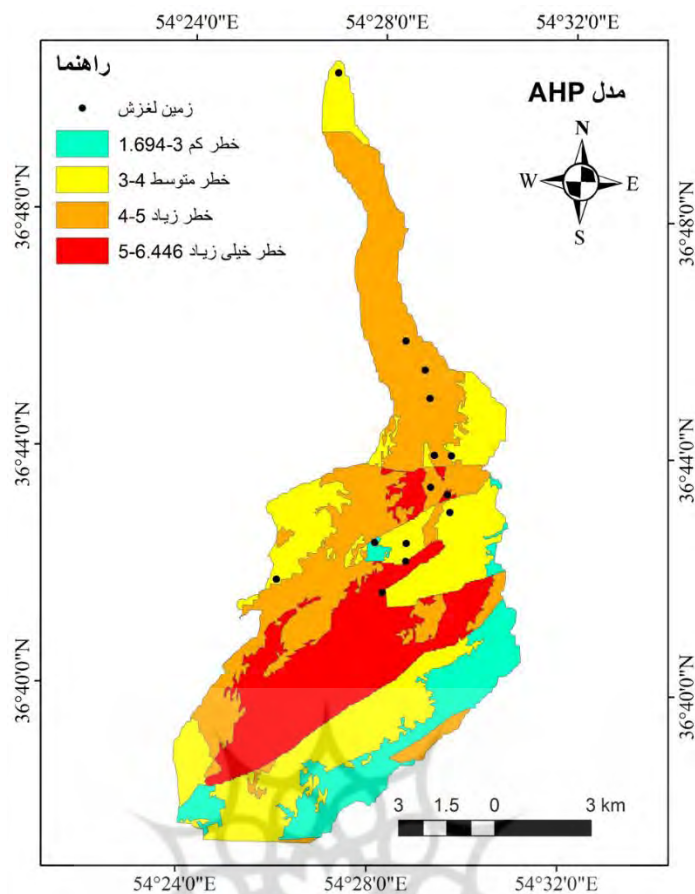
نقشه پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش با مدل AHP

حوضه مورد مطالعه خود را به چهار منطقه با خطرپذیری (کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد) تقسیم نمودیم (جدول ۵) که به این قرار می‌باشد: بیش‌ترین مساحت خطرپذیری حوضه آبخیز زیارت با ۳۷ کیلومتر مربع که ۳۰ درصد از حوضه را شامل می‌شود، به محدوده با خطر زیاد اختصاص دارد و از شمال تا جنوب منطقه ادامه می‌یابد. با توجه به اینکه محدوده با خطرپذیری کم مساحت کمتری (۱۳ کیلومتر مربع) را نسبت به سایر محدوده‌های دیگر دارد و در قسمت جنوبی قرار دارد، محدوده با خطرپذیری خیلی زیاد در قسمت مرکزی قرار گرفته و حدود ۲۴ کیلومتر مساحت منطقه مورد مطالعه را شامل می‌شود بنابراین می‌توان دریافت که حوضه آبخیز زیارت در مجموع دارای پتانسیل خطرپذیری بالایی نسبت به رویداد زمین‌لغزش می‌باشد.

جدول ۵: مساحت تشکیل دهنده محدوده‌های خطرپذیری حوضه آبخیز زیارت

خطرپذیری	درصد مساحت	
	تشکیل دهنده	مساحت km^2
خطر کم	۱۲.۲۳	۱۳.۲۸
خطر متوسط	۳۱.۷۳	۳۴.۴۴
خطر زیاد	۳۴.۲	۳۷.۱۲
خطر خیلی زیاد	۲۱.۸۴	۲۳.۷۱
مجموع	۱۰۰	۱۰۸.۵۵

بعد از تهیه نقشه پهنه‌بندی خطر حوضه آبخیز زیارت در محیط ARC GIS و قرار دادن نقاط لغزشی بر روی این نقشه دریافتیم که از مجموع چهارده لغزش مورد نظر در سطح حوضه، در محدوده خطرپذیری کم یک زمین‌لغزش، در محدوده با خطر متوسط چهار زمین‌لغزش، در محدوده با خطر زیاد شش زمین‌لغزش و در محدوده خطر خیلی زیاد سه زمین‌لغزش رخ داده است. بدین ترتیب با توجه به نقشه پهنه‌بندی و زمین‌لغزش‌های حوضه مشخص شد که اکثر زمین‌لغزش‌ها در حوضه آبخیز زیارت در محدوده با خطر زیاد اتفاق افتاده است که این امر صحت و درستی مدل AHP را در پهنه‌بندی خطر منطقه مورد مطالعه تایید می‌نماید. (شکل ۹)

شکل ۹: پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش حوضه آبخیز زیارت با مدل AHP

شکل ۱۰: نمونه از زمین‌لغزش های منطقه

نتیجه گیری

طبق مطالعات انجام گرفته در این پژوهش می توان نتیجه گرفت که در واقع در حوضه آبخیز زیارت عوامل طبیعی منطقه مانند شیب، زمین شناسی، آبراهه و... دارای تاثیر خیلی بیشتری نسبت به عوامل انسانی در وقوع خطر زمین لغزش هستند. در بررسی ارتباط زمین لغزش ها با عوامل طبیعی دریافتیم که بیشتر لغزش های صورت گرفته در ارتفاع 500 تا 1000 متری در طبقه شیب 15 تا 30 درجه و همچنین در جهت های شرق و غرب حوضه اتفاق افتاده است. ارتباط معناداری نیز بین لغزش های صورت گرفته در سطح حوضه با شبکه آبراهه وجود داشت بدین صورت که اکثر زمین لغزش ها در راستای شبکه آبراهه پراکنده شده اند و بعنوان مهم ترین عامل زمین لغزش در منطقه شناخته شد. در بررسی ارتباط بین زمین لغزش ها و زمین شناسی حوضه به این نتیجه رسیدیم در سازند جیروود بیشتر لغزش صورت گرفته است که بدلیل لیتولوژی آن می باشد که از نوع آهک است. از لحاظ کاربری زمین بیشتر زمین لغزش ها در محدوده اراضی جنگلی رخ داده است. اگر بخواهیم زمین لغزش های حوضه را از نظر میزان بارش نیز در نظر بگیریم باید گفت که بیشتر لغزش ها در محدوده بارشی 650 تا 680 میلی متر اتفاق افتاده است. در کل با توجه به نقشه پهنه بندی خطر حوضه آبخیز زیارت اکثرا زمین لغزش ها در محدوده با خطر زیاد اتفاق افتاده است که این امر صحت و درستی مدل AHP را در پهنه بندی خطر منطقه مورد مطالعه تایید می نماید.

در منطقه زیارت جهت کنترل و کاهش مخاطرات دامنه ای بویژه زمین لغزش میتوان اقدامات زیر را انجام داد:

- ۱- با توجه به اینکه منطقه زیارت جزء مناطق با خطر زیاد از نظر رویداد زمین لغزش محسوب می شود لذا باید توسعه شهر و ساختمان سازی را در نواحی با خطر پایین و کم انجام دهیم.
- ۲- از عملیات خاک برداری جهت احداث جاده در مناطقی که در محدوده خطر پذیری زیاد و بسیار زیاد زمین لغزش قرار گرفته اند خودداری شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

منابع

- اکبری، الهه، درویشی، علی، نیسانی، نجمه (۱۳۹۶). تهیه نقشه حساسیت زمین لغزش با استفاده از مدل تلفیقی فازی - فرآیند تحلیل شبکه ای. نشریه سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی در منابع طبیعی. دوره ۸، شماره ۳ - شماره پیاپی ۲۸. صفحه ۷۳-۸۸
- الوندی، احسان، فروتن دانش، مهتاب، و دهمرده قلعه نو، محمدرضا. (۱۳۹۶). مدل سازی تناسب زمین برای توسعه شهری با استفاده از روش های تصمیم گیری چند شاخصه و GIS مطالعه موردی: حوضه آبخیز زیارت استان گلستان. اطلاعات جغرافیایی، ۲۶(۱۰۱)، ۱۸۱-۱۶۹.
- جعفری، محسن، آفاطهر، رضا، فلاح ززولی، محمد، زرافشار، مهرداد (۱۳۹۵). ارائه نقشه پهنه بندی مراکز مستعد دفاعی در مناطق جنگلی با تکیه بر AHP و GIS مطالعه موردی: علی آباد کتول-استان گلستان. نشریه: اطلاعات جغرافیایی. دوره: ۲۴: شماره: ۹۵: صفحات: ۹۲-۸۱
- خضری، سعید، احمدی، محمد، محمدی مطلق، احمد (۱۳۹۴). تحلیل و پهنه بندی خطر جریانات واریزه ای و مخروط های آن در منطقه کوهستانی پاوه. پژوهش های ژئومورفولوژی کمی، سال سوم، شماره ۴، بهار ۱۳۹۴. صص. ۱-۱۶.
- رجبی، علی محمد، و خسروی، حسین. (۱۳۹۵). انتخاب مدل بهینه در پهنه بندی زمین لغزش های ناشی از زلزله (مطالعه موردی: منطقه چلکاسر و چهارمحل). همایش انجمن زمین شناسی ایران.
- زندی، رحمان، امیراحمدی، ابوالقاسم، محمدنیا، ملیحه (۱۳۹۷). استفاده از مدل آنتروپی در ارزیابی مخاطره زمین لغزش در مسیر جاده پیشنهادی طرجه-درود (مشهد - نیشابور). جغرافیا و روابط انسانی، پاییز، ۱۳۹۷، دوره ۱، شماره ۲.
- زنگنه تبار، زهرا، عبدالله زاده، اصغر، بهمنی، سیران (۱۳۹۷). پهنه بندی مناطق مستعد وقوع زمین لغزش با استفاده از مدل (AHP) مطالعه موردی: بخش جنوبی حوضه آبریز خرم آباد). چهارمین کنفرانس بین المللی یافته های نوین در علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست. تعداد صفحات: ۱۳.
- سازمان آب منطقه ای استان گلستان؛ ۱۳۹۵؛ داده های هیدرومتری ایستگاه زیارت.
- شفقتی، مهدی، مصلحت جو، عطاء الله. ۱۳۹۱. ارزیابی و پهنه بندی خطر زمین لغزش با روش آنبالاگان در محیط ArcGIS. مطالعه موردی حوضه آبخیز چاکرود-گیلان. فصلنامه جغرافیایی سرزمین، سال نهم، شماره ۴۵.

- صابر چناری، کاظم، شیخ، واحد، سلمانی، حسین 1395. ارزیابی مدل LNRFR در تهیه نقشه خطر زمین لغزش با استفاده از GIS در حوزة آبخیز زیارت گرگان. پژوهش های آبخیز داری (پژوهش و سازندگی) (شماره 112، پاییز 1395).
- عابدینی، موسی، پیروزی، الناز (1398). پهنه بندی خطر زمین لغزش با استفاده از تلفیق روش های Hot Spot, ANP و WIC (مطالعه موردی: شهرستان خلخال). جغرافیا و مخاطرات محیطی. دوره 8، شماره 4 - شماره پیاپی 32، صفحه 36-19.
- عبدالله زاده، علی، اونق، مجید. (مقایسه ی دو روش تعیین مناطق مستعد خطر زمین لغزش در آبخیز زیارت استان گلستان. فصلنامه علمی و پژوهشی مدیریت بحران. شماره نهم).
- عقلمند، مجید، طلائی، رضا، مخبری، مهدی. 1395. ارزیابی عوامل تاثیرگذار در ناپایداری دامنه های جنوب استان اردبیل. دومین همایش ملی توسعه پایدار در راهسازی با رویکرد حفظ محیط زیست. 20 آبان 1395 - شیراز. کاویانی، محمد رضا؛ علیجانی، بهلول؛ 1385؛ مبانی آب و هوا شناسی، انتشارات سمت.
- کرنزادی، آیدینگ. 1392. در ارزیابی خطر، خسارت و مدیریت زمین لغزش (مطالعه موردی: آبخیز زیارت، استان گلستان)، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان.
- مددی، عقیل، نوعی، بهنام، اسمعیلی، اباذر. 1392. ارزیابی خطر زمین لغزش و پهنه بندی آن با استفاده از مدل LIM و بکارگیری تکنیک GIS. مطالعه موردی حوضه آبخیز گیوی چای-اردبیل. نشریه علمی-پژوهشی جغرافیا و برنامه ریزی دانشکده جغرافیا، سال 17، شماره 43، صفحات 326-307.
- مختار یاصل، ابوالفضل، رنجبریان شادباد، مریم 1395. ارزیابی و پهنه بندی احتمال خطر زمین لغزش در حوضه آبریز یاجیلو با مدل AHP. پژوهش های ژئومورفولوژی کمی سال چهارم بهار 1395 شماره 4 (پیاپی 16).
- مقیمی، ابراهیم، یمانی، مجتبی؛ رحیمی هرآبادی، سعید (1392). ارزیابی و پهنه بندی خطر زمین لغزش در شهر رودبار با استفاده از فرایند تحلیل شبکه. پژوهش های ژئومورفولوژی کمی - شماره 4. صص 118-103.
- یار احمدی، جمشید، روستایی، شهرام، شریفی کیا، محمد، روستایی، مه آسا (1394). شناسایی و پایش ناپایداری دامنه ای به روش پردازش اینترفرومتری تفاضلی. مطالعه موردی حوضه آبریز گرمی چای میانه.
- Anbalagan, R., Kumar, R., Lakshmanan, K., Parida, S and Neethu, S. 2015. Landslide hazard zonation mapping using frequency ratio and fuzzy logic approach, a case study of Lachung Valley, Sikkim, Geo environmental Disasters, 1 – 17.
- Bin, Y., Yu, M. and Yufu, W., 2013, Case study of a giant debris flow in the Wenjia Gully, Sichuan Province, China, Nat Hazards. Vol. 65, pp. 835-849.
- Kalimuthu H, Tan, WN, Lim SL, Fauzi MFA., 2015. Assessing frequency ratio method for landslide susceptibility mapping in Cameron Highlands, Malaysia. In 2015 IEEE Student Conference on Research and Development (SCORed) (pp. 93-99). IEEE.

- Redshaw, P., Dijkstra, T., Free, M., Jordan, C., Morley, A., & Fraser, S. 2017. Landslide risk assessment for the built environment in Sub-Saharan Africa. In Workshop on World Landslide Forum (pp. 5 -12). Springer, Cham.
- Reichenbach P, Rossi M, Malamud BD, Mihir M, Guzzetti F., 2018. A review of statisticallybased landslide susceptibility models. Earth-Science Reviews, 180, 60-91.
- Roback K, Clark MK, West AJ, Zekkos D, Li G, Gallen SF, Godt JW., 2018. The size, distribution, and mobility of landslides caused by the 2015 Mw7. 8 Gorkha earthquake, Nepal. Geomorphology, 301, 121-138.
- Shariat Jafari, M. 1996. Landslide principles of natural slope stability. Sazeh. Press, 218p. (In Persian)

